

Мій професійний вибір. Твір 9 клас

Поки я був малим, ким я тільки не мріяв бути: і космонавтом, і геологом, і вчителем, і кібернетиком, і біологом, і міліціонером. Ці дитячі захоплення тією чи іншою професією були пов'язані з розповідями дорослих, переглядом «мультиків» або ж художніх фільмів (як мені хотілося бути «ментом» після однойменного фільму!)

Та ставши на порозі дорослого життя, треба зробити той відповідальний крок, який визначить мою подальшу долю та життєву дорогу. Мій тато — науковець, мама — учителька, кожен із них розповідав про свій фах, показавши як позитивне (обом дуже подобається їхня робота), так і негативне (труднощі, проблеми, які доводиться вирішувати чи стикатися з ними). Вони не вмовляли мене продовжити родинну традицію, вибравши чиось фахову лінію. Вони, як і я, — прихильники ідей Григорія Сковороди, зокрема ідеї «срідної праці»: людина має себе реалізувати там, до чого найбільше має природного таланту, до чого лежить її душа.

Усі мої однокласники захоплюються комп'ютерними програмами, правда, дехто лише на рівні ігор, але всі одностайні в тому, що це — сучасні технології і без них аж ніяк не можна говорити про якісь досягнення в науці чи техніці. Не заперечую важливості комп'ютерних досягнень, та все ж існує небезпека — за вдосконаленням комп'ютера як би нам не втратити людину. І не даремно виник сучасний вислів: «Комп'ютер забирає душу людини», тому завжди слід пам'ятати, що ми насамперед — люди.

Можливо, саме ці міркування спонукали мене до того, що я вирішив стати психологом, а ще точніше — дитячим психологом. Наш час великого напруження, яке переживають батьки, зокрема на роботі, призводить до багатьох проблем, які виникають у дітей під час навчання в школі чи при спілкуванні з ровесниками. Мені здається, що причина саме в тому, що батьки часто не мають часу, аби допомогти своїй дитині у складній ситуації, а дехто й не має особливого бажання. Ось тут би мав прийти на допомогу шкільний психолог, щоб полегшити життя маленькій людині, терпляче пояснюючи життєві явища та ситуації. Це не «грошовита» професія, але вона мені до душі, тому вважаю, що матиму успіх, бо ідею «срідної праці» я хочу втілити в життя.